

«Mai saps el que

❶ Carles Rexach admet que la situació és delicada, però no sent perillar el seu càrrec

❷ Ven optimisme i creu que no s'ha de pensar que l'equip avui també pot perdre

❸ Revela que va dimitir perquè ningú pensés que es volia aferrar a la banqueta

ÀNGEL PONZ

Barcelona

«Sincerament, no crec que me la jugui. No hi penso perquè en la vida mai pots saber el que acabarà passant.» Amb aquesta contundència va contestar Rexach la primera pregunta sobre el seu futur immediat. I és que, en aquest aspecte, el tècnic ho té clar: «No es tracta de salvar *match-balls* sinó de guanyar partits. Pel Barça, guanyar el partit és guanyar la lliga. Sóc barcelonista i si demà me'n vaig voldré que el Barça guanyi sempre. També sé que en aquest club no guanyar títols és sinònim de fracàs.»

En el seu discurs, Rexach va voler vendre optimisme. Amb la seva tranquil·litat habitual va explicar que no tornarà a posar el càrrec a disposició del club: «Les coses només les faig una vegada. Ho vaig fer perquè la gent no es pensi que em vull aferrar al càrrec. Ara, però, el tema està liquidat. Em veig amb cor de tirar l'equip endavant i crec que tinc capacitat per fer-ho; i no tornaré a dir-ho. El que hem de fer és barallar-nos, guanyar per sortir d'on estem.» Tot i admetre que una altra derrota podria ser definitiva, diu que ell no se sent qüestionat: «Ja he dit alguna vegada que qui juga ha de saber a què s'exposa. O s'és ximple o ja se sap el que pot passar.» Va explicar que pel seu cap no passa una tercera derrota consecutiva: «Per què hem de pensar que podem perdre? Hi ha maneres de veure les coses, i jo prefereixo ser optimista. En moments dolents és quan has de ser-ho. La vida és això: et mors, t'enterren i la vida continua. No passa res; per tant, un ha de ser optimista.» En aquest sentit, espera que l'afició sigui tan condescendent com pugui en aquests casos: «Entenc que el soci estigui desinflat però hem de donar-los moral i ser optimistes.»

Veu clau la confiança i espera que el seu equip surti aques-

Carles Rexach —a la imatge en un entrenament— assegura mostrar-se tranquil. No se sent qüestionat i creu que l'equip reaccionarà a Tenerife. / M. LABURU.

LA SITUACIÓ

❶ No crec que me la jugui. No hi penso perquè a la vida mai saps el que et pot passar

ta nit al camp sense complexos: «La confiança és bàsica perquè l'equip funcioni. Quan no la tens fins i tot la sort et dóna l'esquena. La prova la tenim aquesta segona volta. En

LA FILOSOFIA

❷ Em veig amb cor de tirar l'equip endavant i crec que tinc capacitat per fer-ho

els dos primers partits que vam guanyar i en els dos últims que hem perdut, la sort no ha estat la nostra aliada. Els jugadors estan perfectes, volen guanyar per estar tranquils i perquè tor-

EL FUTUR

❸ Espero que Gaspart surti en globus i cantant l'himne. Haurem guanyat la lliga

ni la calma.» Quant a les declaracions de Gonçal Lloveras en què demanava un relleu a la banqueta, també va dir-hi la seva: «No m'agraden, i no perquè jo sigui l'implicat sinó per-

què no ajuden a crear un bon clima. La unanimitat en el futbol és impossible. Abans de començar hi havia gent que no creia en mi. Ara, si les coses no funcionen, és normal que continuïn pensant el mateix», va explicar.

Ja a Tenerife, el tècnic barcelonista va continuar amb el mateix discurs: «Segur que dormiré tranquil perquè ho estic.» En el mateix to, va explicar que espera que Gaspart surti en globus del Camp Nou «i cantant l'himne, perquè això voldrà dir que hem guanyat la lliga». Tot un personatge.